

проведених заходів, формулювання позитивних чи негативних висновків, розробки рекомендацій, доведення висновків до вихованців, визначення термінів виконання тих чи інших пропозицій.

Заступник директора з виховної роботи застосовує як традиційні, так і нетрадиційні форми контролю: спостереження, аналіз виховних заходів, індивідуальні бесіди, анкетування вчителів, тестування, вивчення шкільної документації; вивчення результатів діяльності учнів, конкурсів, змагань, завдання творчого характеру, врахування громадських поглядів, поради батьківських комітетів. Отже, контроль виступає як необхідний засіб для підвищення якості навчально-виховного процесу [2].

Підсумовуючи, підкреслимо, що *управління виховною роботою у закладі загальної середньої освіти* – це послідовна системна та розгалужена робота адміністрації школи, класних керівників, організаторів гурткової роботи, спортивних секцій, працівників бібліотеки, позашкільних установ, громадськості, батьківського комітету школи та ін. на створення системи організаційних, морально-психологічних, інформаційних, педагогічних, правових, культурно-просвітницьких та військово-соціальних заходів, спрямованих на формування і розвиток найкращих якостей особистості учня.

Література

1. Виховна робота в школі: актуальні проблеми розвитку та модернізації. Методичні рекомендації заступникам директорів із виховної роботи, педагогам-організаторам, класним керівникам загальноосвітніх закладів / Під ред. Т. М. Сорочан. Луганськ : Знання, 2001. 152 с.

2. Орієнтовний зміст виховання в національній школі: методичні рекомендації / за ред. Є. І. Коваленко. К. : ІЗМН, 1996. 136 с.

УДК 37.013.78:37

УЧИТЕЛЬ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Л. О. Денисенко

В останні роки в нашій державі відбуваються суттєві зміни в усіх сферах життя, в тому числі в освіті. Зі змінами в освітніх системах, які намагаються адаптувати знання до потреб суспільства, змінилися вимоги до підготовки і професійного розвитку вчителів, їхніх обов'язків, кваліфікації, компетентності, участі у розробці навчальних планів і відповідальності за навчання учнів. Тому сьогодні особливої уваги потребують питання гарантій високої якості освіти та професійного розвитку вчителів.

Європейською Комісією були визначені основні принципи вчительської професії [1]. Перший – вчитель повинен мати вищу освіту. Учитель повинен мати можливість продовжити навчання на вищому рівні для розвитку своїх педагогічних компетенцій і професійного розвитку. Другий – навчання упродовж усього життя. Учитель повинен вдосконалювати свої знання на місцевому, регіональному і національному рівнях. Третій – мобільність. Учитель має право на виїзди до інших країн з метою підвищення свого професійного рівня. Четвертий – професія має спиратися на партнерство. Навчальні заклади з підготовки вчителів мають тісно співпрацювати зі школами, з освітніми установами та різними організаціями. Крім того, вчителі мають бути заохочені до наукових досліджень.

Нова українська школа змінює сучасну систему освіти і самого вчителя. Міністр освіти Л. Гриневич зазначила, що сучасний учитель – це агент змін і провайдер освітньої реформи [2].

Поняття професійного розвитку вчителя в сучасних умовах можна розглядати як зростання його професійних досягнень завдяки накопиченню практичного досвіду і систематичного перегляду власного викладання і педагогічної взаємодії.

Пріоритети побудови Нової української школи визначають, що вчителеві необхідно знати свої «слабкі» та «сильні» особливості, постійно формувати внутрішній стрижень особистісного зростання як необхідної умови для досягнення професіоналізму. Тому професіоналізм, як психологічне й особистісне утворення, характеризується не лише професійними знаннями, вміннями, навичками та компетентностями, а й мистецтвом постановки, пошуку підходів для виконання професійних завдань.

Професійний розвиток учителів Нової української школи – це процес становлення творчих лідерів в освіті, в якому важливу роль відіграють і заклади післядипломної педагогічної освіти. Новою перспективою для вчителів є безперервний професійний розвиток, який передбачає систематичний перегляд учителем змісту освіти й освітнього процесу, а також контекстів його педагогічної діяльності, адже упродовж багатьох років єдиною доступною вчителям формою професійного розвитку було підвищення кваліфікації. Тільки з останнього десятиліття професійний розвиток почали розглядати як довготерміновий процес систематичного надання можливостей та досвіду професійного зростання і розвитку в професії. Професійний розвиток у контексті Нової української школи передбачає моральні цілі у викладанні, досвідченість педагогів, формування відданості і відповідальності за свою працю тощо [3].

Отже, професійний розвиток учителів із позицій сьогодення розглядається як безперервний процес, який має здійснюватися на основі відомих, модифікованих чи новостворених, розроблених форм і способів організації підвищення кваліфікації. Це постійний процес вибору й поєднання різних форм, методів, технологій, які є найбільш оптимальними в конкретній ситуації, у конкретному місці тощо. Тому в організації навчання та професійного розвитку педагогічних працівників із наявних технологій, форм і методів навчання, які впроваджуються в системі освіти, потрібно обирати ті, що найбільше сприяють формуванню у фахівців професійної компетентності та розвитку.

Література

1. Бочарова О. Статус сучасного вчителя: порівняльний аналіз. *Витоки педагогічної майстерності*. 2014. Випуск 13
2. Гриневич Л. Важливо, щоб учителі стали агентами змін. *Освіта України*. № 40. 10 жовтня 2016 р.
3. Черній А. Професійний розвиток педагога: досвід, співпраця, пріоритети на шляху до нової української школи. *Післядипломна освіта в Україні*. грудень 2018 р.

УДК 378.147

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ

О. Д. Дубчак

Процеси інтеграції, глобалізації та інформатизації суспільства визначили нові пріоритети розвитку освітньої галузі в Україні. Вихідні положення модернізації освіти щодо підготовки учнів загальноосвітніх навчальних закладів до майбутньої професійної діяльності природничого напрямку висвітлено у Концепції профільного навчання. Відповідно до Концепції профільна освіта має бути більш індивідуалізованою, функціональною та ефективною, зорієнтованою на потреби і запити як особистості учня, так і суспільства. Як підкреслюється у Концепції профільного навчання, час ставити перед